

Sygn. akt IV U 220/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania I. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 stycznia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie I. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 220/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 stycznia 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił I. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionej Komisja Lekarska ZUS w W. orzeczeniem z 08.01.2015 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła I. Z. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała m.in., że ma dolegliwości bólowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa, które są następstwem skoliozy i przez cały okres wykonywania pracy biurowej powyższe dolegliwości się systematycznie pogłębiały. Ponadto ubezpieczona podniosła również, że w da lata po wejściu w okres menopauzy powyższe dolegliwości w szybkim tempie nasiliły się uniemożliwiając jej wykonywanie jakiegokolwiek pracy (odwołanie k. 1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 08.01.2015 r., która nie stwierdziła u wnioskodawczyni niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.7-8).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni I. Z. dnia 18 listopada 2014 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-2 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 3.12.2014 r. ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 03.12.2014r. k.8 akt organu rentowego).

Ubezpieczona wniosła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS na skutek czego została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 08.01.2015 r. ustaliła, że wnioskodawczyni I. Z. nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 08.01.2015r. k.10 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 19 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni I. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 19.01.2015 r. k. 15 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: kardiologa, reumatologa, neurochirurga, ortopedy w opinii sporządzonej dnia 15 czerwca 2015 r. po zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną uznał ubezpieczoną za zdolną do pracy zgodnie z posiadanymi przez nią kwalifikacjami zawodowymi. Biegli wskazali, że obraz kliniczny wskazuje, iż ubezpieczona jest sprawna ruchowo w zakresie kończyn górnych i dolnych, skrócenie kończyny dolnej jest dobrze korygowane wkładką do obuwia, chodzi swobodnie, bez utykania. Biegli wskazali, że rozpoznane u ubezpieczonej choroby: skolioza w odcinku piersiowo-lędźwiowym powodująca niewielki ucisk korzeni nerwowych, skrócenie kończyny dolnej lewej o 2 cm, osteopenia, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze bez powikłań nie powodują niezdolności do pracy (k.18). Celem weryfikacji wniosków w/w biegłych Sąd dopuścił dowód z innych biegłych tych samych specjalizacji oraz lekarza medycyny pracy. W wyniku przeprowadzonych badań przez kolejnych biegłych biegli doszli do tożsamyh wniosków co zespół biegłych opiniujący po raz pierwszy. Biegły lekarz kardiolog J. K. w badaniu przedmiotowym stwierdził graniczne ciśnienie tętnicze, w echokardiogramie nie zaobserwował cech typowych dla zaawansowanej choroby nadciśnieniowej i istotnych odchyleń w zakresie swojej specjalizacji i uznał ubezpieczoną za zdolną do pracy (k. 52-53). Biegły lekarz ortopeda M. G. w przeprowadzonym badaniu ortopedycznym stwierdził, że ubezpieczona porusza się bez utykania, nosi pas lędźwiowy, siada, wstaje swobodnie bez podparcia, rozbiera się samodzielnie, wysoko unosi kolana, w pozycji stojącej stwierdził spłycone krzywizny kręgosłupa, zaznaczone skrzywienie lewostronne 5° w odcinku lędźwiowym z uwypukleniem mięśni lędźwiowych po stronie lewej, skoliozę skompensowaną, napięcie mięśni około kręgosłupowych zupełnie niewzmożone, niebolesne przy palpacji, ruchy kręgosłupa nieco ograniczone tj. w odcinku szyjnym rotacja po 65° i pochylenie boczne po 30° , rotacja tułowia po 35° , pochylenie boczne po 25° , skłon palce do kolan, ale przy siadaniu na kozetkę rozejście wyrostków kolczystych 10 cm, lasec obustronnie 90° zupełnie swobodny, kończyny górne równe, symetryczne, prawidłowo zbudowane, stawy niebolesne, bez wysięku i obrzęków, ruchy w stawach symetryczne, swobodne bez ograniczeń, siła mięśniowa symetryczna, prawidłowa bez zaników mięśniowych, chwyt sprawny, formowanie pięści małej i dużej prawidłowe, bez zaburzeń ukrwienia i unerwienia, bez zaników mięśni wewnętrznych dłoni, skrócenie lewej kończyny dolnej o 2 cm, ruchy pełne w stawach kolanowych i biodrach, stawy bez wysięku i obrzęku, rotacja zewnętrzna bioder po 30° , wewnętrzna po 15° , zgięcie po 110° , zgięcie i wyprost kolan pełne, swobodne, symetryczne, bez objawów łoktkowych i bez niestabilności, stawy bez objawów stanu zapalnego, chód wydolny i uznał, iż analiza przedstawionej dokumentacji i przeprowadzone badanie pozwalają stwierdzić, iż ubezpieczona nie utraciła zdolności do pracy. Biegły wskazał, iż wprawdzie wykonane badania obrazowe uwidaczniają zmiany dyskopatyczne i zwyrodnieniowe, ale przeprowadzone badanie ortopedyczne nie ujawnia dysfunkcji w stopniu, który powodowałby niezdolność ubezpieczonej do pracy. Ruchy kręgosłupa są wykonywane w zakresie zbliżonym do prawidłowego, nie stwierdził obiektywnych objawów zespołu bólowego, mimo skoliozy i zmian zwyrodnieniowych sprawność kręgosłupa jest zachowana, osteopenia na stwierdzonym poziomie nie stanowi jakiegokolwiek przeciwwskazania do pracy zarobkowej, a wręcz przeciwnie aktywność jest wskazana, w zakresie kończyn nie występuje dysfunkcja, mimo zgłaszanych przez ubezpieczoną dolegliwości, uwidocznione zmiany w obrazie RTG są niewielkie, ruchy w stawach i siła mięśniowa są prawidłowe. Podsumowując biegły lekarz ortopeda uznał ubezpieczoną za zdolną do pracy zgodnie z

kwalifikacjami i umiejętnościami tj. w szczególności do wykonywania pracy umysłowej (opinia k. 56-58). Biegły lekarz neurolog i psychiatra B. Z. również wskazał, iż ze względów neurologicznych ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (opinia k.65). Biegli lekarze: reumatolog C. W. i lekarz medycyny pracy L. M. po zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną stwierdzili, że stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia oraz obecny stan jej zdrowia nie powoduje niezdolności do wykonywania przez nią pracy zgodnie z kwalifikacjami: pracownika umysłowego, osoby prowadzącej działalność gospodarczą (opinia k. 76-77).

Ubezpieczona ma 55 lat, wykształcenie średnie – technik technolog produktów rolno-spożywczych, wykonywała prace biurową, a od 01 stycznia 1999 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie transportu międzynarodowego (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni I. Z. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawczyni istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzone na tą okoliczność opinie biegłych lekarzy (k. 18, 52-53, 56-58, 65, 76-77) o specjalizacjach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej dały podstawy do jednoznacznego stwierdzenia, że stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje u niej częściowej ani całkowitej niezdolności do pracy odpowiadającej jej kwalifikacjom: pracownik umysłowy, osoba prowadząca działalność gospodarczą. Ubezpieczona została zbadana przez dwa niezależne zespoły biegłych lekarzy: kardiologa, neurologa, ortopedę, reumatologa, oraz raz przez lekarza medycyny pracy i wszyscy biegli wypowiedzieli się kategorycznie, że brak jest podstaw do stwierdzenia u ubezpieczonej niezdolności do pracy.

Analizując przedmiotowe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy specjalistów, w większości z tytułami naukowymi doktora nauk medycznych, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawczyni i jej badaniem. Opinie są spójne i logiczne, należyte uzasadniona i korespondują ze sobą. W tych okolicznościach Sąd oddalił wniosek pełnomocnika ubezpieczonej o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych reumatologa i lekarza medycyny pracy jako zmierzający do przedłużania postępowania oraz biegłego lekarza okulisty w związku z pogorszeniem się jej widzenia z bliska, gdyż w tym przypadku Sąd bada prawidłowość decyzji na datę jej wydania, i nie może brać pod

uwagę nowych okoliczności dotyczących stanu zdrowia ubezpieczonej, które powstały po wydaniu decyzji i wniesieniu odwołania.

Wobec braku przesłanki niezdolności do pracy ubezpieczona nie spełnia warunków do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymienionych w art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, które muszą być spełnione kumulatywnie, aby powyższe prawo przysługiwało.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie.